

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออก
THE CASUAL FACTORS AFFECTING OF ACADEMIC ADMINISTRATION
OF PRIMARY SCHOOL UNDER THE OFFICE OF PRIMARY EDUCATION
AREA IN THE EASTERN REGION

สาริศา จันทรแรม

SARISA CHANRAEM

ธนวิน ทองแพง

THANAWIN THONGPHANG

พงศ์เทพ จิระโร

PHONGTHEP JIRARO

มหาวิทยาลัยบูรพา

BURAPHA UNIVERSITY

จังหวัดชลบุรี

CHONBURI PROVINCE

รับบทความ : 13 พฤศจิกายน 2562/ปรับแก้ไข : 29 มกราคม 2563/ตอบรับบทความ : 20 กุมภาพันธ์ 2563

Received : 13 November 2019/Revised : 29 January 2020/Accepted : 20 February 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ 2) สร้างโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ และ 3) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในภาคตะวันออก ประชากรคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูวิชาการหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของภาคตะวันออก 7 จังหวัด 14 เขตพื้นที่การศึกษา 1,613 โรงเรียน ๆ ละ 2 คน รวม 3,226 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 20 เท่าของตัวแปรที่ศึกษา 26 ตัวแปร ได้กลุ่มตัวอย่าง 520 ตัวอย่าง ใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความสัมพันธ์ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยันและการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.52) โมเดลที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2=236.87$, df=124, P-value=0.00, GFI=0.95, AGFI=0.92, CFI=100, SRMR=0.03, RMSEA=0.046, CN=859.30) และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายของตัวแปรการบริหารงานวิชาการโรงเรียน เท่ากับ 0.93 แสดงว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มีประสิทธิภาพร้อยละ 93
คำสำคัญ : ปัจจัยเชิงสาเหตุ, การบริหารงานวิชาการ, โรงเรียนประถมศึกษา, ภาคตะวันออก

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study factors affecting the academic administration, 2) create a model of clausal factors affecting the academic administration, and 3) analyze the clausal factors affecting the academic administration in primary schools under the Office of Primary Educational Service Areas in the Eastern Region. The population were 3,226 people who work as the school directors, teachers in the academic department, or the heads of learning group from 1,613 primary schools (two participants were selected from each school) in 14 Offices of Primary Education Service Areas in the Eastern Region. Using Multi-stage sampling method, the population was organized (20 times of 26 variables) into 520 samples. The data collection instrument was a Likert's scale questionnaire with 0.98 reliability was used in this research and analyzed statistically to indicate frequency, percentage, mean and standard deviation. The correlation was tested using the confirmatory factor analysis and the structural equation modeling analysis.

The results found that the overall factors affecting the academic administration were in high level ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.52). The model was related to evidence-based data ($\chi^2=236.87$, df=124, P-value=0.00, GFI=0.95, AGFI=0.92, CFI=100, SRMR=0.03, RMSEA=0.046, CN=859.30) and the predictive coefficient suggested that the academic administration was 93 percent effective.

Keywords : Causal factors, Academic administration, Primary schools, Eastern region

บทนำ

ในยุคปัจจุบันระบบการศึกษามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จึงเกิดขึ้นมาพร้อมกับการบูรณาการของยุคดิจิทัล สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ (Saraththa, 2013, unpagued) แต่เดิมประเทศไทยพบปัญหาในด้านการขาดทรัพยากรในการจัดการการศึกษา การศึกษาของไทยจึงไม่มีคุณภาพ ปัจจุบันการพัฒนาระบบการศึกษาของไทย ใช้งบประมาณมาก ใช้เวลามาก ครูมีการพัฒนานตนเองอย่างต่อเนื่อง นักเรียนมีความตั้งใจ แต่สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น เด็กไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอ่านหนังสือไม่เป็น ไม่มีนิสัยรักการอ่าน ขาดกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นการสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียน จึงไม่ใช่สิ่งที่ครูสามารถสอนในห้องเรียนการสร้างนิสัยดังกล่าวจำเป็นต้องใช้กิจกรรมที่เหมาะสม สร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้เด็กเกิดความกระหายที่จะเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ จึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยปฏิรูปการจัดการศึกษาในเชิงโครงสร้างทั้งระบบ อย่างเข้าใจสภาพปัญหา เป้าหมายแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ (Office of the Education Concil, 2016, unpagued) การศึกษาที่ดีมีคุณภาพนั้น จะต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ และบทบาทของบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครู จะต้องเปลี่ยนจุดสนใจหรือจุดเน้นจากการสอน ไปยังการเรียนรู้ของทั้งผู้เรียนและครู ต้องมีการเรียนรู้และปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ตลอดเวลา ครูมีหน้าที่เปรียบเสมือนผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Learning facilitator) ครูเพื่อศิษย์จึงต้องมีความเก่งในการจัดสรรปัจจัยให้ผู้เรียนกลายเป็นนักเรียนรู้ ต้องมีเครื่องมือหรือทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้อย่างครบถ้วน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Phanich, 2012, unpagued) เหตุผลดังกล่าว สภาพการบริหารจัดการศึกษาเพื่อให้การดำเนินการพัฒนาผู้เรียนสอดคล้องกับการจัดการศึกษา ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกในยุคปัจจุบัน

จึงต้องมีการสร้างทักษะที่จำเป็นสำหรับครูผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับครูประถมศึกษาแล้ว เพราะถือเป็นช่วงวัยแห่งการปูพื้นฐานการเป็นพลโลกที่สมบูรณ์ โดยมีการศึกษาสภาพของการจัดการเรียนรู้ของครูในปัจจุบันเพื่อวัดทักษะการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องจะต้องวางรากฐานอย่างทั่วถึงในการการบริหารจัดการที่มีคุณภาพส่งผลต่อการพัฒนาทักษะที่จำเป็น สภาพปัญหาดังกล่าว ด้วยสังคมได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ตามสภาวะของการเปลี่ยนแปลงในเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จึงส่งผลกระทบโดยตรงต่อวิถีชีวิตการดำรงชีวิตของคนไทย การแข่งขันเพื่อความอยู่รอดของมวลประเทศต่าง ๆ มีอัตราสูงขึ้นทุกขณะ ความสำคัญของการพัฒนาประเทศ จึงมิได้ขึ้นอยู่กับทุนอีกต่อไปแต่จะขึ้นอยู่กับคุณภาพและศักยภาพของคนเป็นสำคัญจึงถือได้ว่ามนุษย์เป็นผู้ชี้ขาดความสำเร็จองค์การพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) เน้นให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา สร้างความมั่นคงของชาติ พัฒนาคนทุกวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Office of the National Economic and Social Development Council, 2017, p. 3) นอกจากนี้ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจทางด้านวิชาการโดยมีเครือข่ายงานวิชาการเชื่อมโยงกันทั่วประเทศ โดยให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการ คล่องตัวรวดเร็ว แบ่งออกเป็น 4 งาน คืองานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคลากร และงานบริหารทั่วไป โดยมีงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญ ซึ่ง ทศนี วงศ์ยืน (Wongyuen, 2014, p. 17) ได้กล่าวว่า “การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา มีขอบข่ายกว้างขวาง มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานทุกด้านของสถานศึกษา ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน การทำความเข้าใจเพื่อสร้างจุดมุ่งหมายร่วมกันของบุคลากรในสถานศึกษา จึงเป็นความสำคัญอันดับแรก”

จึงสรุปได้ว่านโยบายมาตรการและทิศทางของการจัดการศึกษาของไทยมุ่งไปที่การพัฒนาคุณภาพของคน เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างสอดคล้องและตอบสนองต่อนโยบายต่าง ๆ ซึ่ง ชีระ ญูเจริญ (Runcharoen, 2007, p. 62) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการบริหาร การดำเนินงานของสถานศึกษา ขึ้นอยู่กับผู้อำนวยการสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำในการบริหารจัดการโดยเฉพาะด้านวิชาการ ผลผลิตที่ได้ก็คือ คุณภาพนักเรียน ดังนั้นความสำเร็จหรือล้มเหลวการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงอยู่ที่การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นสำคัญสิ่งหนึ่งที่จะสามารถวัดประเมินผลคุณภาพผู้เรียนคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพและการพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทำการหาปัจจัยที่จะนำไปสู่การดำเนินการบริหารงานวิชาการที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาโดยตรงสามารถนำไปใช้และเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลไปใช้พัฒนาการบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียนอย่างมีคุณภาพได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. เพื่อสร้างโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออก

3. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออก

ประโยชน์การวิจัย

1. เป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออก และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปประกอบเป็นแนวทางการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. ผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนางานวิชาการในโรงเรียน และกำหนดแนวนโยบายในการปฏิบัติได้สอดคล้องกับความจำเป็นโดยจัดการเฉพาะปัจจัยเชิงสาเหตุที่จำเป็นที่มีอิทธิพลต่อการบริหาร งานวิชาการเท่านั้น ซึ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ในกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 (Royal Thai Government Gazette, 2007, pp. 29-30) ซึ่งกรอบแนวคิดหลักกำหนดให้ตัวแปรเหตุ คือ ปัจจัยการบริหารงานวิชาการ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความเป็นองค์กรของสถานศึกษา 2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน 3) ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ 4) ด้านคุณสมบัติของผู้บริหาร 5) ด้านคุณสมบัติของครู 6) ด้านคุณสมบัติของนักเรียน และกำหนดตัวแปรผล คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทางด้านวิชาการสู่คุณภาพของผู้เรียน จึงมุ่งไปที่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน (Ministry of Education, 2008, p. 12)

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูวิชาการหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออก 7 จังหวัด จำนวน 14 เขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1,613 โรงเรียน ๆ ละ 2 คน รวม 3,226 คน เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ มีรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร จึงพิจารณาขนาดของกลุ่มตัวอย่างควบคู่ไปกับจำนวนพารามิเตอร์อิสระที่ต้องการประมาณค่า ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 20 เท่าของตัวแปรที่ศึกษา (Hair et al, 2006, pp. 112-113) โดยมีตัวแปรที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา จำนวน 26 ตัวแปร ดังนั้นจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 520 ตัวอย่าง ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก โรงเรียนละ 2 คน จำนวน 260 โรงเรียน รวม 520 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ

1. สร้างแบบสอบถามที่มีความครอบคลุมตามกรอบแนวคิดและขอบเขตของการศึกษาวิจัย มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออก และตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

2. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้คำแนะนำ ตรวจสอบคุณภาพด้วยการหาความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นแล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงพินิจ (Fact validity) และนำผลมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (Item Objective Congruence : IOC) และคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.0 ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 1 ทุกข้อ ตรวจสอบแก้ภาษา เนื้อหา และโครงสร้าง เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบ และสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด นำไปปรับปรุงแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารและครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ตามวิธีการของ Cronbach (1990, pp. 202-204) และหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) และได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.38-0.82 และได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2562 ดังนั้น จึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยได้รับแบบสอบถามคืนมาและมีความสมบูรณ์ถูกต้อง จำนวน 411 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 79.04 และเก็บรวบรวมด้วยตนเอง จำนวน 109 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 20.96 รวม 520 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงสาเหตุและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยันและวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการพัฒนาและตรวจสอบรูปแบบความสัมพันธ์ (Vanichbancha, 2005, pp. 75-114)

ผลการวิจัย

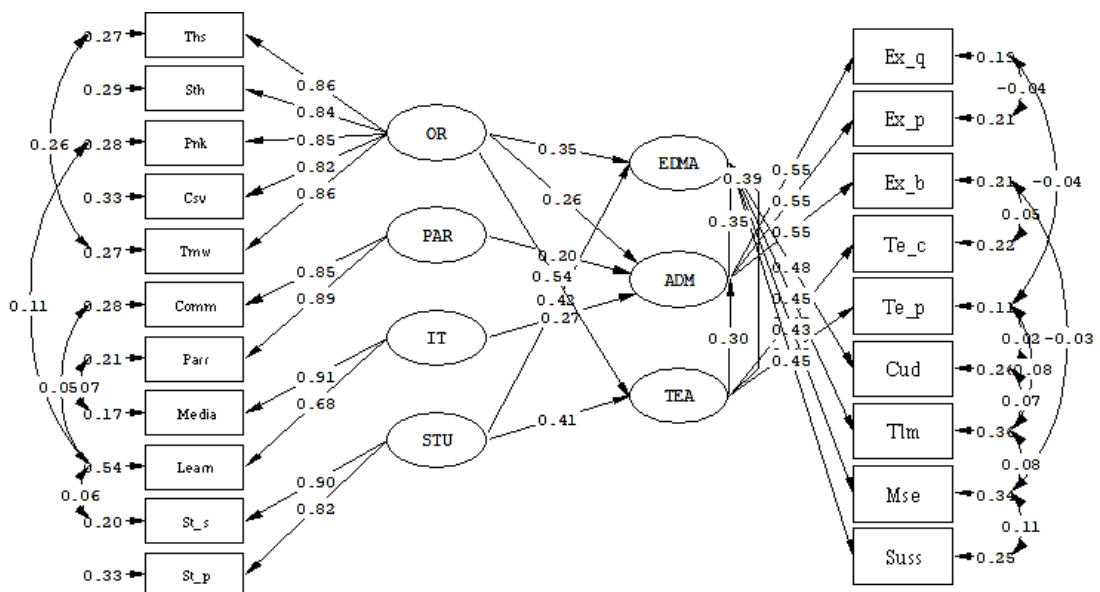
1. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัจจัย	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1	ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา	4.43	0.51	มาก	2
2	การมีส่วนร่วมของชุมชน	4.35	0.52	มาก	3
3	การพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้	4.03	0.58	มาก	6
4	คุณสมบัติของผู้บริหาร	4.30	0.64	มาก	4
5	คุณสมบัติของครู	4.49	0.46	มาก	1
6	คุณสมบัติของนักเรียน	4.13	0.49	มาก	5
รวม		4.25	0.52	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่ส่งต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า อันดับที่ 1 คือ คุณสมบัตินักครู ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.46) อันดับที่ 2 คือ ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ($\bar{X}=4.43$, S.D.=0.51) และอันดับที่ 3 คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน ($\bar{X}=4.35$, S.D.=0.52) อันดับที่ 4 คือ คุณสมบัตินักบริหาร ($\bar{X}=4.30$, S.D.=0.64) อันดับที่ 5 คือ คุณสมบัตินักเรียน ($\bar{X}=4.13$, S.D.=0.49) และอันดับที่ 6 คือ การพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.58) ตามลำดับ

2. ผลการสร้างโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แสดงดังภาพที่ 1

Chi-Square=236.69, df=124, P-value=0.00000, RMSEA=0.048

ภาพที่ 1 การวิเคราะห์เส้นทางปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากภาพที่ 1 พบว่า ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ 0.048 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียง

ตัวแปรผล ตัวแปรเหตุ	TEA			ADM			EDMA		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
OR	0.54*	-	0.54*	0.42*	0.16	0.26*	0.71*	0.36	0.35*
PAR	-	-	-	0.20*		0.20*	0.07	0.07	-
IT	-	-	-	0.27*	-	0.27*	0.09	0.09	-
STU	0.41*	-	0.41*	0.12	0.12	-	0.58*	0.16	0.42*
ADM	-	-	-	-	-	-	0.35*	-	0.35*
TEA	-	-	-	0.30*	-	0.30*	0.50*	0.11	0.39*
ค่าสถิติตัวแปรสมการโครงสร้าง	TEA			ADM			EDMA		
R-SQUARE	0.75			0.63			0.93		

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารงานวิชาการโรงเรียน (EDMA) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา (OR) คุณสมบัตินักเรียน (STU) คุณสมบัติของผู้บริหาร (ADM) และคุณสมบัติของครู (TEA) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.35, 0.42, 0.35 และ 0.39 ตามลำดับ และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา (OR) ความมีส่วนร่วมของชุมชน(PAR) การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและแหล่งการเรียนรู้ (IT) คุณสมบัตินักเรียน (STU) และคุณสมบัติของครู(TEA) โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.36, 0.07, 0.09, 0.16 และ 0.11 ตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R-SQUARE) ของตัวแปรการบริหารงานวิชาการโรงเรียน (EDMA) เท่ากับ 0.93 แสดงว่าตัวแปรความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา (OR) ความมีส่วนร่วมของชุมชน (PAR) การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและแหล่งการเรียนรู้ (IT) คุณสมบัติของผู้บริหาร (ADM) คุณสมบัติของครู (TEA) และคุณสมบัตินักเรียน (STU) อธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน (EDMA) ได้ร้อยละ 93

อภิปรายผล

1. โดยภาพรวมปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียง อยู่ในระดับมาก โดยพบว่า อันดับหนึ่งคือปัจจัยด้านคุณสมบัติของครู อาจเป็นเพราะว่าคุณสมบัติของครูมีผลต่อการพัฒนางานวิชาการ เนื่องจากตัวครูถือเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียน ทั้งการจัดการเรียนการสอน การขับเคลื่อนงาน/โครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดกับผู้เรียนคุณสมบัติของครูจะต้องครบถ้วน เพราะพฤติกรรม การปฏิบัติและคุณลักษณะของครูก่อให้เกิดผลการดำเนินงานในทุก ๆ ด้านของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนูญ เชื้อชาติ, สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ และ ไพรัตน์ วงษ์นาม (Cheuchati, Niyomsrisak, & Wongnam, 2011, p. 56) ที่พบว่าพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนของครู มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยประสิทธิผลการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนของครู มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในภาคตะวันออก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงว่าลักษณะความสัมพันธ์เชิงเส้นของแต่ละปัจจัยเชิงสาเหตุมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ โดย 1) ด้านความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สอดคล้องกับ Celep and Cetin (2005, p. 104) กล่าวว่า “การจัดการความรู้เป็นกระบวนการรวบรวม การจัดเก็บ การเผยแพร่ และการประยุกต์ ใช้ความรู้ ทั้งความรู้ที่เป็นลายลักษณ์อักษร และความรู้ที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลเพื่อยกระดับการเรียนรู้และผลการปฏิบัติงานในองค์กรโดยผ่านความชำนาญการ และสร้างสรรค์งานของบุคลากรที่อยู่ในองค์กร” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพนี เทพสุตร, สมโภชน์ อนegasukha และรุ่งฟ้า กิติญาณสันต์ (Thepsut, Anegasukha, & Kitiyanuson, 2015, p. 109) ที่พบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่พัฒนาองค์ความรู้ร่วมกับชุมชน นั้น ต้องเริ่มจากการพัฒนาบุคคลให้มีความรอบรู้ มีความเป็นผู้นำ ทำงานเป็นทีม มีแบบแผนทางความคิดเชิงระบบ โดยใช้วิธีการเรียนรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม การเรียนรู้จากประสบการณ์ ในการบริหารจัดการความรู้มีการจัดเก็บและถ่ายโอนความรู้อย่างเป็นระบบ โดยสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้บรรยากาศในองค์กร ทิศนคติในองค์กรดีขึ้น 2) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ อามลา (Umla, 2008, pp. 178-180) ที่พบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุในการบริหารงานวิชาการ ต้องมีการจัดสรรทรัพยากรงบประมาณที่เพียงพอจะส่งเสริมให้บุคลากรในการปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ และเนื่องจากตัวผู้บริหารจะเป็นฝ่ายนำคณะครู ผู้ปกครอง และชุมชน ในการขับเคลื่อนและบริหารงานในโรงเรียนด้วยนั้น ทุกฝ่ายจึงต้องมีการตัดสินใจร่วมกัน 3) ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ สอดคล้องกับ ภาวิตา ธาราศิริสุทธิ (Tharasisutthi, 2008, p. 131) ที่กล่าวว่า การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทำให้การพัฒนาคุณภาพ การจัดการเรียนรู้พัฒนาต่อไปได้ ส่วนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ก็ต้องมีวางแผนและกำหนดแนวทางพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกสถานศึกษา และจัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งในและนอกสถานศึกษา มีการวางแผนงาน และโครงการในการดำเนินการอย่างเพียงพอในการตอบสนองต่อจำนวนของผู้ใช้บริการ ซึ่งขึ้นอยู่กับกำลังความสามารถของโรงเรียนและการอาศัยแหล่งข้อมูลนอกโรงเรียนในการร่วมการจัดการศึกษา จะทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษา ค้นคว้าและเกิดเรียนรู้ผ่านสื่อ เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลายได้อย่างเข้าใจ ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ เจตคติและทักษะของตัวผู้เรียน 4) ด้านคุณสมบัติของผู้บริหาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจา ศิริผล และธรร สุนทรายุทธ (Siriphon & Suntharayuth, 2014, p. 223) ที่พบว่า ผู้บริหารที่ใช้ระบบการบริหารงานมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ กระทำอย่างมีขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผน และการติดตามประเมินผล โดยได้รับการตรวจสอบจากผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจากโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ ด้านบริหารจัดการโรงเรียนจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพวิชาการทางการศึกษาในโรงเรียน และ Cotton and Ashley (2003, unpagged) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารต้องแสดงพฤติกรรม ในการส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพให้กับครูในด้านการเรียนการสอนการส่งเสริมการทำงานร่วมกันกับคณะครู การพัฒนาการนิเทศการสอน ให้การส่งเสริมสนับสนุนและปรับปรุงโครงการใหม่ ๆ นำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ สังเกตการสอนในห้องเรียน กระตุ้นให้ครูใช้เวลาในการสอนให้มีประโยชน์สูงสุด ช่วยจัดสรรเวลาในการสอน กำกับติดตาม การปฏิบัติงานของครู เอาใจใส่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนการสอนสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารปฏิบัติร่วมกับครูโดยตรง จึงเป็นผลทำให้พฤติกรรมของผู้บริหารมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อปัจจัยการจัดการเรียนการสอน

ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู 5) ด้านคุณสมบัติของครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชฎาภรณ์ อร่ามรุณ, สมชัย วงษ์นายนะ และเจริญวิญญู สมพงษ์ธรรม (Aramrun, Wongnaya, & Sompongdam, 2013, p. 51) ที่พบว่าการพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุด้านครู ได้แก่ การพัฒนาครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนให้มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และงานที่รับผิดชอบ การพัฒนาระบบการขับเคลื่อนแผนการบริหารวิชาการไปสู่การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ การส่งเสริมให้มีการประเมินการจัด การเรียนการสอน อย่างเป็นระบบและนำไปใช้ และการพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลด้านการบริหารงานวิชาการ ให้มีประสิทธิภาพ เห็นได้ว่าปัจจัยเชิงสาเหตุด้านคุณสมบัติของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ต่อปัจจัยเชิงสาเหตุ ด้านคุณสมบัติของครู 6) ด้านคุณสมบัติของนักเรียน สอดคล้องกับ พรศักดิ์ สุจริตรักษ์ (Sujaritrak, 2009, pp. 229-230) ที่นิยามว่า นักเรียนมีลักษณะประจำตัวหรือสิ่งที่พึงประสงค์ของนักเรียน เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงศักยภาพ ของผู้เรียนและผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะของนักเรียนและด้านสมรรถนะนักเรียนแสดงให้เห็นถึงการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา มีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนเป็นผลลัพธ์ของคุณภาพทางวิชาการ ซึ่งสิ่งที่บ่งบอกถึงศักยภาพของผู้เรียน ได้แก่ ทักษะและสมรรถนะของผู้เรียน ตั้งแต่ ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการสื่อสาร และการให้ร่วมมือ ทักษะการคิด ทั้งความคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะชีวิตในเรื่องของความยืดหยุ่นและ การปรับตัว ในสภาพการณ์ต่าง ๆ ทักษะการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การบริหารงานวิชาการจะต้องเป็นงานหลัก ทั้งในแง่การบริหารและการปฏิบัติงานส่วนงานอื่น ๆ ต้องเป็นงานสนับสนุนผู้เรียนแต่ละบุคคลต้องเรียนรู้ที่เน้น การทำงานเป็นกลุ่มและมีส่วนร่วม ตลอดจนกระบวนการคิดของผู้เรียน จะพัฒนางานการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพได้

3. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประสิทธิภาพร้อยละ 93 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ทั้ง 6 ด้าน มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Buller (1996, p. 4254A) ที่พบว่า การรวบรวมแนวคิดและสังเคราะห์แนวคิดควรดำเนินการก่อนการพัฒนาหลักสูตร แล้วจึงแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ทำให้ครูสามารถกำหนดทิศทางการจัดการเรียน การสอนได้โดยวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งต้องมีการวางแผนศึกษาหลักสูตร และวางแผนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน และมีการวางแผนการจัดกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตร งานวิจัยของ สมมาตร สอนมโน (Sontamino, 2008, pp. 239-240) และ พชรินทร์ วงศ์จันทร์ (Wongian, 2004, p. 137) ซึ่งพบว่าครูต้องจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสอดคล้องกับหลักสูตร จัดการเรียน การสอนให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ ลงมือปฏิบัติจริง ตลอดจนใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพราะการจัด การศึกษาของสถานศึกษานั้น ต้องจัดให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์และลงมือปฏิบัติจริง การพัฒนาบุคลากรครู ในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ จึงต้องมีความต่อเนื่อง เป็นระบบขั้นตอน และมีการสนับสนุนให้ความสะดวกแก่ครู ในการพัฒนา โดยมีความร่วมมือจากผู้ร่วมงานและผู้มีเทศ เพื่อผลสำเร็จที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน ส่งผลต่องานบริหาร วิชาการด้าน การจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอจากผลการศึกษา

1. ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรแจ้งผลการปฏิบัติงานให้บุคลากรทราบ พร้อมทั้งมีการนิเทศการดำเนินงานและแนวทางการแก้ไข และกระตุ้นรวมทั้งสนับสนุนให้มีการผลิตสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจ ผู้บริหารและครูควรร่วมกันจัดสภาพแวดล้อมขององค์กรให้น่าอยู่ น่าดู น่าเรียนและเรียนรู้โดยใช้สื่อนวัตกรรมเป็นแนวทางการปฏิบัติงานในแต่ละครั้ง พร้อมให้ผู้เกี่ยวข้องศึกษาถึงข้อดีและข้อเสียจากการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ และนำเทคโนโลยีการศึกษาต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. การบริการงานวิชาการของโรงเรียน ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประชุม จัดประชุมชี้แจงแก่คณะครู นักเรียน ผู้ปกครอง เกี่ยวกับแนวทางการใช้หลักสูตรสถานศึกษาวางแผนการใช้หลักสูตร ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและมีการประเมินผลหลักสูตร ทั้งนี้ เพื่อให้ทุกฝ่ายรับรู้และรับทราบการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาแต่ละปีการศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพัฒนาทักษะของบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. ควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบการพัฒนาทักษะของครูผู้สอนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่สัมพันธ์กับความสำเร็จในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุด้านพฤติกรรมบุคลากรกับการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5. ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อปัญหาการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- Aramrun, C., Wongnaya, S., & Sompongdam, C. (2013). Academic Administration Strategy of Basic Education Schools under Kamphaeng Phat Service Area Office 1 and 2. *JOURNAL OF EDUCATION NARESUAN UNIVERSITY*, 15(4), 45-54. (In Thai)
- Buller, J.E. (1996). A process for effect graphic design curriculum development. *Dissertation Abstracts International*, 11(4), 4254-A.
- Celep, C., & Cetin, B. (2005). Teachers' perception about the behaviours of school leaders with regard to knowledge management. *International journal of Educational management*.
- Cheuchati, M., Niyomsrisak, S., & Wongnam, P. (2011). SMULTI-LEVEL FACTORS INFLUENCING THE ACADEMIC ADMINISTRATION EFFECTIVENESS OF SCHOOL PRINCIPALS UNDER THE OFFICE OF BASIC EDUCATION COMMISSION, EASTERN REGION OT THAILAND. *Journal of Educational Administration Burapha University*, 7(1), 56-67. (In Thai)

- Cotton, F., & Ashley, B. (2003). *Instruction leadership Proficiencies of elementary*. Boston : Harvard Business school.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York : Harper Collins Publishers.
- Hair, J. F., Jr. Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). *Multivariate data analysis* (6th ed.). New Jersey : Prentice Hall.
- Ministry of Education. (2008). *Core curriculum for basic education, 2008*. Bangkok : The Agricultural Co-operative Federation of Thailand, Printing house. (In Thai)
- Office of the Education Concil. (2016). *Thai educational conditions 2014-2015 How to reform Thai education to catch up with the world in the last century 21*. Bangkok : Phim Dee Printing. (In Thai)
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2017). *THE TWELFTH NATIONAL ECONOMIC AND SOCIAL DEVELOPMENT PLAN (2017-2021)*. Bangkok : Office of the National Economic and Social Development Board Office of the Prime Minister. (In Thai)
- Phanich, W. (2012). *The way to create learning for pupils in the 21st century*. Bangkok : Sodsri-Saritwong Foundation. (In Thai)
- Royal Thai Government Gazette (2007). *Stipulate criteria and methods for decentralization of educational administration and administration, 2007 (B.E.2550)*. Retrieved August 11, 2016, from www.backoffice.onec.go.th (In Thai)
- Runcharoen, T. (2007). *School administration in the era of educational reform* (4th ed.). Bangkok : S.T. Press. (In Thai)
- Sarathha, W. (2013). *New educational paradigm, case study perceptions towards 21st century education*. Bangkok : Thippayawisuth. (In Thai)
- Siriphon, B., & Suntharayuth, T. (2014). Budgeting and Asset Management Model to Secondary School Level Toward Excellence. *Journal of Education and Social Development*, 10(1), 223-234. (In Thai)
- Sontamino, S. (2008). *THE DEVELOPMENT OF KEY PERFORMANCE INDICATORS FOR EDUCATIONAL QUALITY ASSESSMENT OF BASIC EDUCATION SCHOOL BY BALANCED SCORECARD*. Dissertation, Doctor of Education degree in Educational Administration, Burapha University, Chonburi. (In Thai)
- Sujaritrak, P. (2009). School Management Indicators for Promoting Student Thinking Skills. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 2(1), 93-111. (In Thai)
- Tharasisutthi, P. (2008). *Principles and theories of educational administration*. Bangkok : Ramkhamhaeng University. (In Thai)
- Thepsut, P., Anegasukha, S., & Kitiyanuson, R. (2015). The Model of Learning Organization of Secondary School in The Secondary Educational Service Area Office 10 Through development The Body of Knowledge With Cooperative Community. *AL-NUR JOURNAL*, 10(18), 109-127. (In Thai)

- Umla, T. (2008). *THE MODEL OF ADMINISTRATION FOR PRIVATES SCHOOL AS JURISTIC PERSON*. Dissertation, Doctor of Philogophy degree in Department of Educational Administration, Silpakorn University, Nakhon Pathom. (In Thai)
- Vanichbancha, K. (2005). *Statistics for research*. Bangkok : Chulalongkorn University. (In Thai)
- Wongjan, P. (2004). *DEVELOPMENT OF A COMPOSITEINDICATOR OF QUALITY OF EDUCATION OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS*. A Thesis for Major of Educational Research Technology, Graduate School, Burapha University, Chonburi. (In Thai)
- Wongyuen, T. (2014). *Academic administration*. Retrieved Feburary 10, 2014, from <http://mystou.files.wordpress.com> (In Thai)

ผู้เขียนบทความ

นางสาวสาริศา จันท์แรม

นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

เลขที่ 169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131

E-mail: sarisa.junram@gmail.com

ดร.ธนวิน ทองแพง

อาจารย์ที่ปรึกษาหลักดุษฎีนิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมดุษฎีนิพนธ์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา